

лище; по найвече украсяваше вълшебната тъзи сцена одушевената и благообразна онъзи чета, която можеше да одушеви фантазията на единъ артист или да го отчае може бы невъзможността да я изобрази равномѣрно съ красотата ѝ.

Подиръ едно минутно мълчанье Арбакъ погледи на честитата двойца и очите му безъ малко быхъ изгубили тишината която бѣ толко свойственна на строгоото му лице ; и, макаръ че съ усилие, той удържа физиономията си въ обыкновенното ѝ състояниe и са приближи толкози тихо щото не само либовниците но и самите слутъши не го осътихъ.

Между туй, думаше Главкъ, преди да осътимъ любовъта, мысляхъ че поетът съ описали тъзи страсть точно. Щомъ сътвъцето изгрѣе, тосъ часъ са скриватъ звѣздытъ които свѣтихъ въ отсѫтствието му. Поетът съ истинни когато смы въ мрака, но много съ далечъ отъ истинната когато гледамъ прѣятната свѣтлина на сына на Циприда.

— Туй е свѣтло и превъходно изображеніе, Главке !

И двамата са сепищъ като са подаде задъ стола на Юна не-прѣятнѣтъ и студенъ образъ на Египтянина.

— Неожидано добро, рече му Главкъ съ принудителна усмихка.

— Тъй неожидано дохожда който познава че ще принесе благореніе, отговори Арбакъ, като сѣдихъ и помахъ на Главка за да го прѣдружи.

— Радвамъ са рече Юна, дѣто найподиръ са срѣшихъте; природа-та ви е създала за прѣятелството.

— Да, ако быхъ ималъ петнайсетъ години помалко, рече Египтянинътъ ; Честитъ бѣтъ быхъ ако быхъ могълъ да спечелѣ прѣятелството на Главка, но какъ быхъ го наградилъ за туй ? Да ли можахъ да му довѣрѣ работи подобни на тъзи които той бы ми довѣрилъ ? да говори за пиршства, за вѣнци, за пареянски коне и за щастіето на играта ? Тъзи развлечения съ пригодни на възраста и на наклонностите му, а на мене не подобаватъ.

— Туй като думаше лукавыйтъ Египтянинъ наведи очи къмъ земята и горко въздышаше, а скритомъ мѣташе погледъ къмъ Юна за да познае отъ физиономията ѝ какво впечатлѣніе ѝ правише туй описаніе на навищите на Главка, но видѣ че нема желаемото съдѣствието. А Главкъ като са причерви малко не са забави да отговори весело, но и съ начинъ тоже да позакачи Египтянина.

— Имашъ право, мѣдрый Арбаке, ний можемъ да са почитамъ единъ други и не да смы прѣатели. Мойтъ пирове съ лишены отъ